„Аллах је сигурно милостивији према Својим робовима него што је ова жена милостива према своме детету.“

Од Омера ибн ел-Хатаба, радијаллаху анху се преноси: Доведени су заробљеници пред Посланика, алејхисселам. Међу њима беше једна жена која је нашла (своје) дете, узела га, приљубила уз свој стомак и подојила. Тада нам Посланик, алејхисселам, рече: „Мислите ли да би ова жена бацила своје дете у ватру?“ Рекосмо: „Не, Аллахов Посланиче.“ Он рече: „Аллах је сигурно милостивији према Својим робовима него што је ова жена милостива према своме детету.“

[صحيح] [متفق عليه]

Доведоше пред Посланика, алејхисселам, заробљенике из племена ел-Хевазин. Међу њима беше једна жена која је тражила своје дете. Када би пронашла дете, узела би га и подојила, јер је трпела бол од накупљеног млека у грудима. Потом је пронашла своје дете међу заробљеницима, узела га, привила уз свој стомак и подојила. Тада је Посланик, алејхисселам, рекао својим сапутницима: Мислите ли да би ова жена бацила своје дете у ватру? Рекосмо: „Никада га не би бацила својом вољом.“ Тада он рече: „Па Аллах је милостивији према Својим робовима муслиманима него што је ова жена према своме детету.“

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/10095